

и 4698

О. ОЛЕСЬ.

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК

КАЗКА В ПЯТИ КАРТИНАХ

36784

О. ОЛЕСЬ

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК

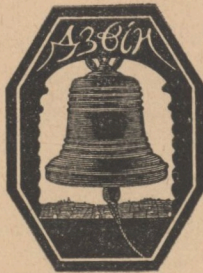
(КАЗКА В ПЯТИ КАРТИНАХ)

РИСУНКИ

Проф. ДИДИШКА

ОКЛАДИНКА

І. МОЗАЛЕВСЬКОГО

ПРАГА — ЛЬВІВ — КИІВ

1925

КАРТИНА ПЕРША.

ДІД.

БАБА.

ЖІНКА З ДИТИНОЮ.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

ПАРУБКИ, ДІВЧАТА І ДІТИ.

КАРТИНА ПЕРША.

(Вулиця на селі. Хата Діда та Баби. По вулиці проходять жінки та діти. Дід та Баба сидять на призьбі засмучені).

БАБА.

Бач, люде з дітьми в поле йдуть.
В дітей на личках усміх сяє,
І матері, як мак цвітуть...
А в нас дитиночки немає...

ДІД.

На долю злу не нарікай, —
Журбою серденька не край.

БАБА.

Сумно мені, сумно... Світ, як домовина...
Ах, колиб була в нас крихотка-дитина.
Хоч така маленька...

ДІД.

Ох, не край серденька.

БАБА.

Я б йому пошила
Сорочечку білу,
Рученьками змила
Головоньку милу.

РАЗОМ.

Чому, чому у нас з тобою
Нема малесеньких діток...
З якою радістю ясною
Ми їх би тішили у двох!...

ДІД.

Коли б синочок в мене був, —
Я б красну молодість вернув.

БАБА.

Пас би він у нас гусятка.

ДІД.

Я б купив йому санчатка.

БАБА.

Я б сорочку і штанці
І червоні сапьянці.

ДІД.

В кузні б я скував для його,
Човник з золота ясного,
З срібла чистого веселце
І пустив би на озерце.
Він нам рибку б ловив,
Окунців та линів.

БАБА.

Я б з них юшку варила,
Йому їсти носила...
Діду, Діду! Збігай в гай,

Деревинку зрубай!
Я в колиску деревинку
Положу.
Буду думать, що дитинку
Колишу.
А — а! а — а!
А — а! а — а!

ДІД (*наче колишучи дитину*).

А — а, а — а!
А — а, а — а!

БАБА.

Часу не гай, —
Біжи, зрубай!

ДІД.

Та йду вже! годі! не проси...
Піди сокиру принеси.

БАБА (*подаючи сокиру*).

Біжи ж, старенький... не барись
Згадай, — як бігав ти колись...

ДІД (*пішов*).

БАБА (*заклопотано, метушливо*).

А де ж мої подушечки,
А де ж мої пелюшечки,
Де колиска гарнесенька,
Де дитинка малесенька?!

(*Біжить в хату і виносить подушки, пелюшки й колиску*).

ЖІНКА З ДИТИНОЮ.

Здорові були!

БАБА.

Здорові!

ЖІНКА.

Де це ви взяли?

БАБА.

Про що ви?

ЖІНКА.

Про колиску гарнесеньку,
Про подушку білесеньку
Це чиє?

БАБА.

Та-ж моє!...
Літа, літа воно лежало
І дня ясного собі ждало.

ЖІНКА.

Хто-ж колиску ховає,
Як дитини не має?

БАБА.

В мене буде дитина:
Жду сьогодні я сина.

ЖІНКА.

Що ви, що ви?... Схаменіться:
Ви ж старенькі, — подивіться.

БАБА.

В мене буде синочок,
Бо не хочу я дочок.

ЖІНКА.

Годі, годі жартувати,

БАБА.

Та не довго уже ждати!

ЖІНКА.

Що ви, що ви! Схаменіться!
Ви ж старенькі, — подивіться!

БАБА.

В мене буде синочок,
Бо не хочу я дочок.

ЖІНКА.

Ха-ха-ха! Побіжу,
Добрим людям розкажу *(зникла)*.
(Парубки з косами вертаються з поля).

ПАРУБКИ *(співають)*.

По-під хмарами орли
Скликали громаду...
Прилетіли звідусіль
На останню раду.
Врешті вирішили всі:
Жити або вмерти!
Справжні лицарі — орли
Не бояться смерти.

З неба хмарою вони
На шулік упали...
І не довго тягся бій —:
Ворога зламали.

(Жінка а за нею троє — четверо дівчат виглядають із-за ріжка).

- I. Он, колиска, подивіться.
II. Та тихенько! не казіться.
III. Й пелюшечки
Й подушечки.
Ха-ха-ха!

ВСІ.
Ха-ха-ха!

- I. І сповивач в руках!

ВСІ.
Ха-ха-ха! *(Побігли).*

ДІД *(вертається з лісу).*
Ось і деревинка!

БАБА *(вихоплюючи з рук).*
Це ж моя дитинка!
Та яка ж маленька!
Та яка ж гарненька!
А сповивач!? Де я діла?

ДІД.
Ти, старесенька, здуріла!

БАБА.

В мене буде синочок,
Бо не хочу я дочок!
Де сповивач!? де я діла?

ДІД.

Ти, старесенька, здуріла...

БАБА *(колишучи)*.

А — а — а!
Пташко мала!

ДІД.

І прийде в голову таке
Ха-ха! в сповивач завивати!
Ха-ха, ха-ха! Хе-хе, хе-хе
І прийде-ж в голову таке!

БАБА.

А — а — а!
Спати пора...
Як не будеш спати,
Не пущу гуляти,
Ні до зайчиків в лісок,
Ні до рибок на ставок.
А — а — а!

ДІД.

Поглянте, тріску сповила,
В колиску дерево поклала,
Як мати, пісню заспівала.
А — а, а — а, а — а, а — а!
Поглянте: тріску сповила!

БАБА.

Ходе сон, тай співає:
„Хто малу дитину має...
Біля неї я спинюся,
Над колискою схилюся,
І голівку поцілую
І дарунок подарую...
Є у мене цяцечки:
Гусочки, качечки,
І воличок половий,
І коничок вороний,
Сіделечко і вуздечка,
І баранчик і овечка,
Козенятко з козою
І ще й цап з бородою...
Ходе сон тай питає, —
Хто малу дитину має.“

ДІД.

Ось і пісню вже склала, —
Шкода, — баба пропала!

БАБА.

Ходе сон, тай співає:
„Хто малу дитину має.“

ДІД.

Ось і пісню вже склала!
Шкода, — баба пропала!

БАБА.

Спи, дитинко, мала...
А — а — а!

Не йди, соне! ліпше стань!
До нас в хату заглянь.
В нас дитинка мала
А — а — а!

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Куа, куа, куа!

ДІД.

Слухай, бабо... Щось неначе
Біля хати у нас плаче.

БАБА.

Є у мене цяцечки,
Гусочки, качечки. —
А — а — а!

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Куа, куа, куа!

ДІД.

Що це?! Слухай стара, —
Деревина, чи мара?!
В мене ноги тремтять,
В мене зуби цокотять!

БАБА.

Не жахайся, козаче.
Це дитина наша плаче.

ДІД.

В мене ноги тремтять,
В мене зуби цокотять!

БАБА.

Не жахайся, козаче.
Це синочок наш плаче!
Ой, синочку, не плач,
Я спечу тобі калач
І посиплю мачком,
І помажу медком.

ДІД.

Так це плаче дитина?!
Так ми маємо сина?!

БАБА.

Так. Це плаче дитина,
Так. Ми маємо сина.

ДІД.

Це... я батько! ти мати!
Так я буду танцювати!!

БАБА.

Так... Ти — батько, я — мати!
І я піду танцювати.

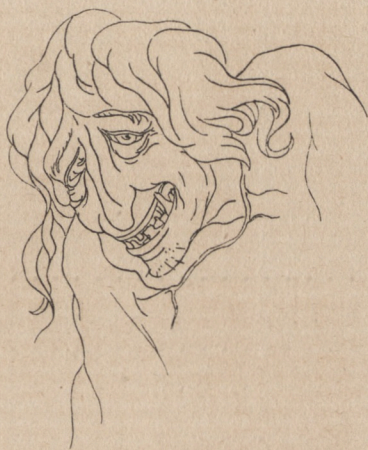
РАЗОМ.

Так ти батько, — я — мати!!
Давай разом танцювати.

(Танець. Дівчата і парубки стали збоку і голосно сміються).

ЗАВІСА.

КАРТИНА ДРУГА.

БАБА.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

ВІДЬМА.

КОВАЛЬ.

І-й КУЦІЙ.

ІІ-й КУЦІЙ.

КАРТИНА ДРУГА.

*(Ліс над озером. Збоку — кузня. Чути якісь таємні голоси — пере-
гукування в лісі. Тиша. З горщиком, завязаним в хустку, іде Баба —
мати Івасика-Телесика).*

БАБА.

Івасику-Телесику,
Приплинь, приплинь до бережка,
Дам я тобі і їстоньки,
І їстоньки і питоньки.
Ау! Ау!
Івасику, а — у!
Телесику, а — у!

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

А — у — у!

БАБА.

Пливеш?

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Пливу!
Пливи, пливи, човнику,
Поспішай!
Зараз, зараз, матінко,
Почекай.

*(Відьма виглядає із-за дерева. Івасик-Телесик підпливає
і виходить на берег).*

БАБА.

Чи багато наловив
Карасиків та линів?

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК *(передаючи сітку з рибою).*

Є і плітки і линочки
Полосаті окуньочки,
Карасики золотенькі
І великі і маленькі.

БАБА.

Як ся маєш, мій синочку?
Лови рибку в холодочку,
Щоб сонечко не палило
Щоб головка не боліла.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Знаю, знаю, моя ненько.

БАБА.

Ну, сідай та їж гарненько...
...Ах, щастя, лийся, розливайся,
Та сповной людські груди вкрай.
А я щаслива вже, втішайся,
Та божий світ благословляй.
Не треба думати — гадати —
Чи завтра їстиму, чи ні,
Не треба зарібку шукати
Десь на далекій чужині.
Про те Івасик вже подбає,
Наловить рибки на обід,
Ах, хто таку дитину має,
Той має в серці цілий світ.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Я уже наївся, нене...

БАБА.

Іж, синочку.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Буде з мене.

БАБА.

Може, любий, хочеш пити?

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Треба рибку ловити.

Може знову на гачка

Я піймаю щупачка.

БАБА.

Не лаяне і не бите,

А до чого працьовите!

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Прощавайте, йдіть до дому.

Уклін батечку старому.

(Сідає в човник і одпливає).

БАБА.

Прощавай! лови щасливо...

Не дитина... просто — диво! *(Пішла).*

ВІДЬМА.

Я довго ждала, підслухала,

І кожне слово я впіймала.

Підкличу зараз я його :
Не зна він голосу мого. *(Співає).*
Івасику - Телесику,
Приплинь, приплинь
До бережка.
Дам я тобі і їстоньки,
І їстоньки і питоньки.
Івасику, а — у!
Телесику, а — у!

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК *(здалеку).*

Пливи, пливи, човнику,
Далі, все далі!
Пливи, пливи од бережка
Далі!

ВІДЬМА.

Івасику, а — у!
Телесику, а — у!
Пливеш?

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Ні, не пливу!
Не одуриш мене, Відьмо,
Не одуриш,
Тільки батечка та неньку
Ти обуриш.
Прибіжать вони сердиті,
Прибіжать
І на тебе, лиху Відьму,
Закричать.

Затупотять ніженьками,
Ще й побьють,
Проженуть тебе далеко,
Проженуть.

ВІДЬМА.

Дам я тобі і їстоньки
І їстоньки і питоньки.
Івасику, а — у!
Телесику, а — у!
Пливеш?

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Ні, не пливу.
Відьма знов мене мороче,
Одурити, хитра, хоче,
Як співає, знаю я,
Рідна матінка моя.
В неї ніжний голосочок —
Як тонесенький дзвіночок.
А у Відьми він хрипить —
Мов стара верба рипить.

ВІДЬМА.

Ага! Рипить?! Направлю я.
Мерщій, мерщій до коваля!

(Біжить і стукає в двері кузні).

Зачинено, замкнено! Лишенько моє!
Ковалику-голубчику, де ти є?
Ковалику-серденько, відчини,
Мені срібний голосочок почини.

Ковалику-голубчику, де ж ти є?
Нема його, нема його, лишенько мов!

КОВАЛЬ.

Хто там? Хто там? Ну, та й люде!
Ледве ліг, — уже хтось буде.
Що там сталось? Плуг зламався?
Кінь в дорозі роскувався? *(Виходить)*.
А! се ти! Яке там діло?
Побазікать закортіло?
Мало всякої гидоти,
В лісі, в річці, у болоті? —
Он десь булька Водяник,
Почесала б з ним язик.

ВІДЬМА.

Ковалику, голубчику, що ти?!
Я не маю жадної охоти
Знатись з поганню такою,
Що булькає під водою.

КОВАЛЬ.

Ой, іде недобра слава.
Не бреши мені лукава.
Кажуть, — з ним сьогодні вранці
Ти крутилась в дикім танці.

ВІДЬМА.

З ким це? З ким це? Я не знаю,
Я у ранці спочиваю.

КОВАЛЬ.

А, попалась!! А в ночі?

ВІДЬМА.

Сплю гарненько на печі.

КОВАЛЬ.

А не ходиш, часом, в хлів
Людам портити корів?

ВІДЬМА.

А ти бачив?! мабуть чув...
А від кого?

КОВАЛЬ.

Вже забув.

ВІДЬМА.

Ковалику, голубчику, годі!
Кажу тобі, прошу тебе стань в пригоді.
Застудилася на річці я учора,
Кахикаю, бухикаю — зовсім хора.
Не можу я пісеньки заспівати, —
Прочу тебе тонесенький голосочок скувати.
Скуй мені, ковалику, голосочок
Гарнесенький, тонесенький, як дзвіночок,
Як у тії жінки, що сюди приходила,
Що співала щось над озером, виводила.

КОВАЛЬ.

Застудилась?... Хора,
Кажеш, що учора —
Годі брехати!
Не буду кувати!

ВІДЬМА.

Ковалику, голубчику, що ти?...

КОВАЛЬ.

Не буду я. Не маю охоти.

ВІДЬМА.

Не скуєш? Не прощу!
...Червоного півня пуцу.

КОВАЛЬ.

Не боюсь! вода під боком.

ВІДЬМА.

А як зникне ненароком?

КОВАЛЬ.

Зникне, висохне, — дурниця.
Он, під вербами криниця.

ВІДЬМА.

А як висохне і там?!

КОВАЛЬ.

Буде лихо вам чортам!
Коли б бачив, коли б знав,
Кузні б тут не будував,
Збудував би її
На майдані, на селі.
Я б лежав на печі,
Ів би з медом калачі.

Я б не спав на ослоні,
А підковував коні,
Та обковував вози,
Я б робив терези,
Рогачі, сокири, рала,
Добра б слава геть лунала!
А тут, в лісі, — що тут я?!
Хто іде до коваля?
Вчора куций прибігав,
Щоб хвоста я надтачав, —
Бо не хоче куцим зватись —
Хоче чортом величатись.
Часом в бійці кривоногі
Позбивають собі роги, —
То вже спати не лягай, —
Всю ніч роги направляй, —
А не схочеш, — лиха жди,
А не лиха, так біди!

ВІДЬМА.

Так не хочеш? Годі! тихо!
А то справді буде лихо:
Зараз в вовка оберну
І мисливців нажену.

КОВАЛЬ.

Що з тобою, кумо, сталось,
Це ж лише пожартувалось?
І минеться без біди, —
На ковадло в кузню йди.

*(Коваль з Відьмою пішли в кузню. Вибігають двоє куцих.
Другий ловить першого).*

II-й КУЦИЙ.

Ой, піймаю, ой, піймаю
Кропивою одшмагаю.

I-й КУЦИЙ.

Ти піймаєш?! Та ні за що:
Бо незграбний і ледащо.

II-й КУЦИЙ.

Так зо мною розмовляєш?!
Почекай же...

I-й КУЦИЙ.

Не піймаєш.

(Другий женеться за першим. Зникають).

ВІДЬМА.

Тепер маю голосочок,
Як тонесенький дзвіночок!
Незабаром прийде мати
Івасика годувати.
Ха-ха-ха! Коли б ти знала,
До синка-б не поспішала.

(Підбігає до берега).

Івасику -Телесику,
Приплинь — приплинь
До бережка.

Дам я тобі і їстоньки
І їстоньки і питоньки.

Івасику, а — у!
Телесику, а — у!

Пливеш?

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Пливу!

ВІДЬМА.

Пливи ж, пливи мерщій:
Через хвилину будеш мій!

(Івасик-Телесик підпливає і виходить на берег.

ВІДЬМА схоплює його).

Ага! Піймавсь! Піймавсь!?
Як рибка запручавсь.

(Зв'язує йому руки й ноги).

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Матінко, сонечко,
Подивись в віконечко:
Де твій малесенький
Івасик-Телесик.

(Відьма взяла його на руки).

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Відьма мене вкрала,
Рученьки звязала,
Клацає зубами
І несе лісами.

ВІДЬМА.

Кричи, або мовчи,
А будеш у печі.

(Понесла і зникла з Івасиком-Телесиком).

І-й КУЦІЙ *(пробігаючи).*

Не піймаєш!...

II-й КУЦИЙ.

Ні, піймаю!

Ось за чуба вже держу.

I-й КУЦИЙ.

А я далі побіжу! *(Біжить)*.

БАБА *(з горщиком в руці підходе до берега)*.

Івасику-Телесику,

Приплинь, приплинь

До бережка.

Дам я тобі і їстоньки,

І їстоньки і питоньки.

Івасику, а — у!

Телесику, а — у!

А — у! *(Тиша)*.

Де ж він?! Що з ним? Він же чуб...

На що ж серденько шматуб?!

А — у! *(Тиша)*.

Вечоріє. День вже гасне...

Де ж ти, сонце моє красне?!

Івасику, а — у!

Телесику, а — у!

Не чуть... Нема...

Зову дарма.

Івасику, а — у! *(Тиша)*.

Телесику, а — у!

А — у — у!

(Сумно, з похиленою головою вертається до дому).

ЗАВІСА.

КАРТИНА ТРЕТЯ.

ВІДЬМА.

ОЛЕНКА (ДОЧКА ВІДЬМИ).

I-й КУЦИЙ.

II-й КУЦИЙ.

ДОМОВИК.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

КУЦІ.

ТРЕТЯ КАРТИНА.

(Хата Відьми).

ОЛЕНКА *(сидить на ослоні засмучена).*

І-й КУЦИЙ.

Чом, Оленко, зажурилась,
Колосочком похилилась...
Годі, годі сумувати, —
Давай краще танцювати.

ОЛЕНКА.

В тебе тільки і думок,
Щоб пуститись у танок.

І-й КУЦИЙ.

Я працюю, я роблю...

ОЛЕНКА.

Знаю працю я твою.

І-й КУЦИЙ.

Вчора я пішов на став
І всіх жаб порозганяв.

ОЛЕНКА.

Що ти наробив!?
Водяник не бив?

1-й КУЦИЙ.

Він вхопив уже лозину,
А я плиг йому на спину,
А із спини на вербу,
Та й забув свою журбу.

ОЛЕНКА.

Та й усе? Яка робота
Виганяти жаб з болота!?

1-й КУЦИЙ.

Пхнув мірошника у став,
Хлопцю ятера порвав,
Розв'язав мішок на возі,
Роскував коня в дорозі...
А ти що весь день робила?

ОЛЕНКА.

Трошки зілля наварила,
Книш із попілу спекла,
Пиріжків з червоним жаром,
А тепер щось інше зварим.

КУЦІ.

Що? що? що?

ДОМОВИК *(вилазить з комину)*.

Що, що, що?!
Як мені обридло зілля,
Всі книші і пиріжки.
Я дійду до божевілля,
Я здурію навспражки.

Все книші з гадючим лобом,
Сірка з жабячим настоєм.
Ну, який тут в дідька смак?!
Хіба в інших варять так?

ОЛЕНКА.

Так ти з мене ще й глузуєш?
А чому в горшках ночуєш...
Хоч не ставляй страви в піч, —
Чути! Плямкає всю ніч.

ДОМОВИК.

Що ти плещеш? Що ти, що ти!
Язиком аби молоти!
Подивися — як я схуд,
За цей тиждень стратив пуд.

ОЛЕНКА *(до Куцих)*.

Оце горщик в піч поставиш,
А задивишся, прогавиш,
Зирк! Немає й половини...
Гірший, гірший від тварини!

ДОМОВИК.

Та то ж страва википає,
А вона й сього не знає!...
Часом википить до дна...

ОЛЕНКА.

Ти замовкнеш? Очмана!

II-й КУЦИЙ.

Та покиньте уже сварку...

ДОМОВИК.

Коли б справжню куховарку,
Може б смашно зівся й кус.

ОЛЕНКА.

Та мовчи вже, сажотрус!

ДОМОВИК.

А ти, Олена,
Жаба зелена.

ОЛЕНКА.

Він ще й дражниться, бач!
А де, куці, мій рогач?

(Куці подають рогач.

*Оленка штурхає ним в комин, куди сховався
Домовик).*

ДОМОВИК *(з комину).*

Годі, годі! буде, буде!
Ой — ой! вдарила під груди!
Як росержусь, распалюся, —
Ні на що не подивлюся, —
Кину приску просто в очі!

ОЛЕНКА.

Так він ще й помщатись хоче!

II-й КУЦИЙ.

А ти, Олена —
Жаба зелена.

ОЛЕНКА.

І воно завело,
А де моє помело?
(Хапає помело і женеться за Куцим).

II-й КУЦИЙ.

Ой, не буду! ой, ой, ой...
Та це ж не я, це отой!

ВІДЬМА *(за дверима).*

Одчини! одчиняй!

ОЛЕНКА.

Мати, мати! ай, ай!
(На швидку прибірає в хаті. Куці ховаються по кутках).

ВІДЬМА *(ведучи Івасика-Телесика за руку і привязуючи його до столу).*

Розводь швидче у печі!
Та Івасика печи!
А я піду гостей звати, —
Будем цілу ніч гуляти,
І ви, куці не лініться,
За роботу враз беріться, —
Столи й лави витягайте,
Килимами застилайте,
Ставте посуд золотий
З наливками та медами,
Запаліть огонь ясний
Під великими дубами, —
Що б усе було як слід,
Бо я скличу всіх сусід.

КУЦІ.

Слухаємо, біжимо,
Бо не зробиться само.

ДОМОВИК *(вилазючи)*.

А що тут за гомін,
Що за крик?!

1-й КУЦИЙ.

Лізь собі у комін.

ДОМОВИК.

Прикуси язик!
Я усю розмову чув
І в печі огонь роздув.
Я хотів лише спитати,
Чи я можу вийти з хати
У садочок на обід,
На розмову до сусід.

ВІДЬМА.

Хто ж лишиться вдома, в хаті?
Тільки куці та рогаті?
Все розтягнуть, розберуть,
По всіх всюдах рознесуть.
Хату треба стерегти.
Залишишся вдома ти.

ДОМОВИК.

Буде там потвора кожна
І лише мені не можна.

(Витирає рукавом сльози).

ВІДЬМА.

Підеш, підеш, не гризись,
Наперед лише не прись.

ДОМОВИК *(весело плигаючи по хаті).*

Може прийде й Лісовик?

ВІДЬМА.

Не забудьте про музик!

ДОМОВИК.

Може б я на стіл розставив
Горілки та наливки?

ВІДЬМА.

А моїм гостям оставив
Опорожнені пляшки?

ДОМОВИК.

Як не можна, то й не можна.
Хай з них п'є потвора кожна!

ВІДЬМА.

За роботу! Не гуляти!
Я вже йду гостей скликати.

*(Відьма вийшла. Куці взялися за роботу — виносять
столи, лави, посуд. Домовик метушиться по хаті,
невдало допомагає).*

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Заріжуть, заріжуть мене,
І все, як ві сні промайне,

І озеро, й ліс чарівний,
І матінка, й батечко мій...
Ой, матінко, рідна, озвись, —
Де син твій прийди подивись.

ОЛЕНКА *(підходить до Івасика)*.

Ось-ось ми тебе спечемо,
А потім смачненько зімо.

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Прощайте, сонце і зірки,
І ви, білесенькі хмарки,
Сади, левади і лісочки
Мої карасики й линочки,
І ти, мій човнику легкий,
Прощай весь світе чарівний!

І-й КУЦИЙ *(вбігає в хату)*.

Столи накриті, хоч сідай,
Часу, Оленочко, не гай!

ОЛЕНКА.

Зараз свічку засвічу
І Івасика спечу.

І-й КУЦИЙ.

Тебе, Івасику, спечуть!
О, в тебе сльозки вже течуть.
Ось я в садочок побіжу
Та як ти плачеш розкажу. *(Вибігає)*.

ОЛЕНКА *(одв'язуючи Івасика).*

Іди, Івасику, пектись!
Усе готове, не барись.

*(Оленка бере лопату і стає біля печі.
Івасик-Телесик з похиленою головою поволі підходить
до неї).*

ОЛЕНКА.

Сідай на лопату.
(Івасик сідає на край лопати).
Не так!

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

А як?

ОЛЕНКА.

Посунься, посунься ліворуч.

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Не чую... Праворуч?

ОЛЕНКА.

Глухий ти, чи що?

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Що?

ОЛЕНКА.

Мороко! Та знову не так!

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Та як?

ОЛЕНКА.

В тебе глузду нема.
Глянь! Я сяду сама.
(Сідає. Івасик-Телесик держить лопату).
Ніжки так, ручки так...

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Ось як!?

ОЛЕНКА.

Придивися ж гарненько!

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Та й спечися смачненько!
(Засовує Оленку в піч і закриває заслонкою).

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК.

Тепер тікати! А куди?...
У двері? Ні! В вікно, сюди!...
(Вискакує в вікно).

ДОМОВИК *(входячи в хату).*

Оленко, Оленко, а гов!
Я вже по вечерю прийшов.
Істи хочу, аж болить!
Що? Івасик вже шкварчить?
Де ж ти, Олено,
Жаба зелена?

ВІДЬМА *(входячи, до Домовика).*

Вже гості зійшлися, неси,
Та їсти чемненько проси!
Олено! Де ж ти, де?

ДОМОВИК.

Нема її ніде!...
А їсти хочеться до болю!...

ВІДЬМА.

Я нагодую коцюбою!

ДОМОВИК.

Та потерплю... Все терпіння...
Не життя це... животіння!... *(Вийшов).*

ВІДЬМА *(до куцога, що вийшов у хату).*

Де Олена? Я питаю.

КУЦИЙ.

Я не бачив! Я не знаю!

ВІДЬМА *(сердито).*

А хто ж бачив, а хто зна?

КУЦИЙ.

Мабуть ловить кажана!

ВІДЬМА.

Хай же вернеться до хати,
Буде довго памятати!

ДОМОВИК *(висовуючи голову з дверей).*

Їсти хочу, аж болить...

ВІДЬМА.

Та несу, несу вже, цить! *(До куцого).*
Гави ловиш? Хочеш в плечі?
Витягай печеню з печі!

(Відьма одчиняє заслонку. Куций всовує лопату в піч).

ЗАВІСА.

КАРТИНА ЧЕТВЕРТА.

ВІДЬМА.

ДОМОВИК. ВОДЯНИК. ЛІСОВИК.

ВІДЬМА - ГОСТЯ.

КУЦІЙ.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

І-А ГОСТЯ.

(ГУСИ, ГОСТІ І МУЗИКИ).

КАРТИНА ЧЕТВЕРТА.

(Бенкет в саду Відьми. За столами гості. Центральне місце займає Відьма, поруч з нею Лісовик і Водяник. Домовик без толку метушиться між гостями).

ГОСТІ *(Хор).*

Вгору підймаєм ці чарки!

(Звертаючись до Відьми).

За здоров'є ваше й вашої дочки.

Вип'єм, вип'єм це вино,

Бо воно чекало нас давно.

А як чари вип'єм, ще нальєм,

Бо до півня третього сю ніч п'єм.

Гей, погляньте, друзі, навкруги,

Які сидять сусідоньки дорогі!

Хай же наш розітнеться другий крик:

За здоров'є ваше, батьку - Лісовик!

За здоров'є та за щастя всіх сусід,

Що б ми довго памятали сей обід!

1-ша ГОСТЯ *(до Відьми).*

А де ж ваша доня мила,

Що пекла нам та варила?!

ВІДЬМА.

Ще мала, то й дурна:

Ловить в лісі кажана.

І-ша ГОСТЯ.

Коли вовче вухо має,
То й кажанчика піймає.

ВІДЬМА.

У нас двоє кажанів,
Третій був, *(показуючи на Домовика)*.
Та цей ізів!

ДОМОВИК.

Присягаюсь вам усім:
Кажанів я не їм.

ВІДЬМА.

Ість усе, що не дай, —
Хоч із хати виганяй.
Сажотрус, лиха потвора:
Кошеня умняв учора.

ВСІ.

Сажотрус, лиха потвора:
Кошеня умняв учора,
Ха-ха-ха! Ха-ха-ха!
Ну й потвора лиха!

ДОМОВИК.

Коли б вас так годували,
Ви б не дуже реготали:
Все книші з гадючим лоєм,
Сірка з жабячим настоєм.

ВОДЯНИК.

Хтось про жабу... Зів би я
Хоч маненьке жабеня.

ЛІСОВИК *(п'яний)*.

Адже ти мій... ти мій кум?!

ВОДЯНИК.

Кум, кум, кум.

ЛІСОВИК.

А як кум,
Забудь сум.

ВОДЯНИК.

Кум, кум, кум, кум,
Кум, кум, кум, кум...

ЛІСОВИК.

Чую, чую, моє злото,
Та це ж, куме, не болото.

ВОДЯНИК.

Кум, кум, кум, кум,
Кум, кум, кум, кум...

ВСІ.

Чуєм, чуєм, наше злото,
Та це ж, діду, не болото.

ВОДЯНИК.

Ой, води, гаряче,
Наче сонце пече.
Кум, кум, кум, кум.
Кум, кум, кум, кум.

ВСІ.

Чуєм, чуєм, наше злото,
Та це ж, діду, не болото.

ВОДЯНИК.

Ой, води, гаряче,
Наче сонце пече.

(Двоє куцих лють йому на голову воду).

ВОДЯНИК *(гладить по голові куцих).*

А ви... ви звідки, куці?

КУЦІ.

З Галичини. — Цілуєм руці.

ВІДЬМА *(піднімаючи келих).*

За гостей дорогих,
Що із пущ лісових,
Із ярів і болот,
Із веселих господ,
Як давно, як колись,
На обід сей зійшлись. *(П'є).*
Швидко перші півні
Закричать в далині, —
Відпочиньте ж усі
На траві, на росі.

ВСІ.

Смашно їлось нам
Смашно і пилось,
Думалося нам,
Де воно взялось.

ЛІСОВИК.

Смашно, смашно, що й казати!
Буду довго пам'ятати!
А віддячу як я вам, —
Свахо, ненько!... знаю сам.
В мене в лісі і калина
І ожина і малина,
І черниці,
І суниці,
І кислиці і орішки,
І опеньки й сиріжки,
Печериці і хрящі,
Були б тільки дощі!

ВСІ.

Смашно їлось нам,
Смашно і пилось,
Думалося нам —
Де воно взялось.

ВОДЯНИК.

Зле лише одно.
Не було води.

ВСІ.

Та ж лилось вино,
Наливки, меди.

ВСІ *(до Відьми).*

Слава, слава вам!
Все було як слід.
Снитиметься нам
Довго сей обід.

ВОДЯНИК.

Зле лише одно:
Не було води.

ВСІ.

Та ж лилось вино,
Наливки, меди.

*(Гості встають із-за столу, лягають на траві
і качаються).*

ВІДЬМА.

Покочуся, повалюся,
В срібні роси уберуся.

ЛІСОВИК *(сідаючи).*

Відпочину на траві,
Бо шумить в голові.

ВІДЬМА - ГОСТЯ.

Покочуся, повалюся,
Знову сили наберуся.

ДОМОВИК.

А Івасик був смашний,
Солоденький, запашний.

КУЦІЙ.

Повалюся, покочуся,
Мнясця Телесика наївшись.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Покотися, повалися,
Мнясця Оленки наївшись.

ВІДЬМА - ГОСТЯ.

Хто се так співае,
Наче серце крае.

КУЦІЙ.

Покочуся, повалюся,
Мнясця Телесика наївшись.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Покотися, повалися,
Мнясця Оленки наївшись.

ВІДЬМА - ГОСТЯ.

Хто се так співае
Наче серце крае?

ВІДЬМА - ГОСТЯ II.

Гляньте, гляньте, подивіться,
Подивіться і вжахніться,
Гляньте, хто там!

ВСІ.

Івасик-Телесик...
Телесик-Івасик.

ЛІСОВИК.

Ловіть його! Держіть його!

ВІДЬМА.

Кров льється з серденька мого.
Сусідоньки! О, гості милі!
Оленку ми, Оленку зіли.

ВСІ.

Оленку, Оленку!...

(Всі гості стоять мов закам'янілі від жаху).

ДОМОВИК.

Не минути рогача, —
Швидче дам я деркача,
Та й гуляти я не звик...
А Івасик — чарівник.

ВСІ.

Чарівник, чарівник!
Так, Івасик — чарівник!

ВОДЯНИК.

Носом чую я негоду,
Заховаюсь краще в воду. *(Пішов).*

ЛІСОВИК.

І мені до дому треба,
Накрапає наче з неба... *(Пішов).*

ВІДЬМА-ГОСТЯ.

І я ляжу, відпочину,
Коле щось мене у спину...

ВСІ.

Всі додому! Спати час!
Ще підглядять люде нас.

(Гості розходяться).

ВІДЬМА. *(Підбігає до дерева й починає його гризти).*

Не вгризу! Безсила я.
Біжу мерщій до коваля!...
Залізні зуби він скує...

Ковалю, серденько моє! *(Побігла).*

(Пролітають гуси).

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Гуси, гуси, гусенята,
Візьміть мене на крилята,
Та понесіть до батечка,
А в батечка їсти-пити
І весело походити.

ГУСИ.

Нехай тебе середні візьмуть.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Що робити?! Як спастися!
Мамо, мамо! Подивися.

(До пролітаючих гусей).

Гуси, гуси, гусенята,
Візьміть мене на крилята
Та понесіть до батечка,
А в батечка їсти-пити
І весело походити.

ГУСИ.

Нехай тебе задні візьмуть.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Уже біжить від коваля,
Ще мить — і згину я...
Ой матінко, ой — батечку,
Візьміть своє дитячко!

ВІДЬМА.

Ну, тепер перегризу
Дуб столітній як лозу,
А Івасика схоплю
І в кайдани закую. *(Гризе дерево).*

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК *(до пролітаючих гусей).*

Гуси, гуси, гусенята,
Візьміть мене на крилята
Та понесіть до батечка,
А в батечка їсти-пити
І весело походити.

ГУСИ.

Хай тебе оте гусеня візьме.

ВІДЬМА.

Ось, ось столітній дуб впаде...
Вже не сховаєшся ніде!
Закую, в криницю кину,
Замурую і покину.

(Виглядають двоє Куцих).

І-й КУЦИЙ.

Ох, і досі я тремчу,
Мабуть знову утечу.
Не натрапить зуб на зуб...

II-й КУЦИЙ.

Бачиш! хилиться вже дуб.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК *(до гусенятка)*.

Гусенятко, гусенятко,
Візьми мене на крилятко,
Однеси мене до дому,
Віддай батечку старому...
Що захочеш — те й проси, —
Тільки звідси однеси.

ГУСЕНЯ.

Сідай, Івасику,
Сідай, Телесику,
Часу не гай.
Мерщій сідай.

(Івасик-Телесик сідає й летить).

ВІДЬМА.

Не сховаєшся ніде!
Зараз дуб упаде.

I-й КУЦИЙ *(показуючи рукою)*.

Подивись, на гуску сів
І над лісом полетів.

*(Падає дуб. Блискавка. Грім... Відьма баче, що
немає Івасика-Телесика, падає і мліє).*

ЗАВІСА.

КАРТИНА ПЯТА.

ДІД.

БАБА.

I-а ДІВЧИНКА.

II-а ДІВЧИНКА.

III-я ДІВЧИНКА.

ЖІНКА З ДИТИНОЮ.

(ПАРУБКИ, ДІВЧАТА І ДІТИ).

КАРТИНА ПЯТА.

*(Обстановка першої картини. На даху сидить Івасик - Телесик.
Гусеня пасеться десь збоку. Діти).*

І-а ДІВЧИНКА.

Гуси, гуси, до дому!

ГОЛОС ЗДАЛЕКУ.

А чого?

І-а ДІВЧИНКА.

Вовк за горою.

ГОЛОС.

Що він робе?

І-а ДІВЧИНКА.

Гуску скубе.

ГОЛОС.

Чию?

І-а ДІВЧИНКА.

Попову.

ГОЛОС.

Всі гуси до дому!—

*(Діти біжать і продовжують гру.
Дід та баба зажурені виходять з хати й сідають
на призьбі).*

ДІД.

Нема Івасика, нема...
І світ і люде — все дарма.

II-а ДІВЧИНКА.

Гуси, гуси, до дому!...

ДІД.

Оце б він з дітьми разом грався,
А я б дивився та втішався.

ВДВОХ.

Нема Івасика, нема
І світ і люде — все дарма.

ГОЛОС.

Всі гуси до дому.
(Діти з криком біжать до II-ї Дівчинки).

БАБА.

На діток гляну, тай заплачу,
І світу білого не бачу.

ДІД.

Дивлюсь на човник, на веселце,
Дивлюсь і в грудях рветься серце...

ВДВОХ.

Нема Івасика, нема...
І світ і люде — все дарма.

ПАРУБКИ *(проходячи співають)*.

Гей на ярмарку цигане
Та орла — коня украли,
Привязали його в лісі
До верби біля криниці.
А з криниці дівка — Галя
Рано вранці воду брала,
Коня-огиря пізнала,
Озирнулась, одв'язала.
Як не гналися цигане,
А коника не догнали.
Козаченьку молоденький,
Біжить кінь твій вороненький.

ДІД.

Може злодії Цигане
І Івасика украли.

БАБА.

У воріжки я питала,
Та воріжка не сказала,
Тільки злегка над водою
Похитала головою,
Подивилась, усміхнулась
І швиденько одвернулась.
Щось воріжка, мабуть, знала,
Та сказати не бажала.

ДІД.

Може їй нечиста сила
Говорить заборонила.

БАБА.

Я віддам усі дукати,
Але правду буду знати.

ДІД.

Лишимося, стара, без хати,
Але де він — будем знати.

БАБА.

Може хлопчик задрімав,
Похитнувся і упав.

ДІД.

Страшно, страшно, залиши...
Більш нічого не кажи.

БАБА.

Де ж ти, де ж ти, наша квітко?

ЖІНКА З ДИТИНОЮ.

Не знайшовся?

БАБА.

Ні, сусідко.

ЖІНКА З ДИТИНОЮ.

Все село на ноги стало,
В лісі, в озері шукало.
Не знайшли, ніде немає...

БАБА.

І воріжка, й та не знає.

ЖІНКА З ДИТИНОЮ.

Коїть все нечиста сила...
Лоскотарка задушила...
В лісі хлопчика піймала
І на смерть залоскотала...
Гинуть іноді рибалки
Від вродливої русалки.
Задививсь палкий на вроду
І щубовсть за нею в воду...
Водяник, бодай він згинув,
Може човник перекинув...
Що ж ворожка каже, тітко?

БАБА.

Не кажіть уже, сусідко,
Серця нашого не крайте...

ЖІНКА З ДИТИНОЮ.

Знаю: тяжко... Прощавайте. *(Пішла).*

БАБА.

Напекла я пиріжків,
Може б ти, старенький, зів?
Замісила я на трьох,
А поділимо на двох.

ДІД.

Пиріжків я радо зім.
Що ж поділимось... ходім.
(Пішли обоє в хату. З'являються діти).

Ш-я ДІВЧИНКА.
Гуси, гуси, додому!

ГОЛОС.
А чого?

Ш-я ДІВЧИНКА.
Вовк за горою.

ГОЛОСИ.
Що він робе?

Ш-я ДІВЧИНКА.
Гуску скубе!

ГОЛОСИ.
Чию?

Ш-я ДІВЧИНКА.
Попову!

ГОЛОСИ.
Всі гуси додому!
(Дід і Баба сіли біля вікна і діляться пиріжками).

БАБА.
Це тобі, діду,
А це мені.
Це тобі, діду,
А це мені.

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК *(з даху)*.
А мені?!

БАБА.

Це тобі, діду,
А це мені.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

А мені?!

БАБА.

Що воно співає?...

ДІД.

А хто його знає!

БАБА.

Оце тобі пиріжок,
А це мені.

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК *(нахиляючись над вікном).*

А мені?!

ДІД *(висунувшись у вікно і угледівши Івасика - Телесика).*

Івасик-Телесичок мій!
Старенька, дивись та радій!

(Дід та Баба вибігають з хати).

БАБА.

Синочок, голубчик прийшов.
Дитиночко люба моя...
Вернувся, — не ждала вже я.

*(Дід знімає Івасика - Телесика з хати.
Баба цілує його).*

ДІТИ (*збігаючись*).

Івасик -Телесик!
Івасик -Телесик!

ДІД.

Де ж ти був ці два дні?
Спав, стомившись, в буряні,
Чи з дороги, може, збився
І у нетрях заблуdivся?

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Мене відьма хитра, зла
Підманила і взяла,
Обмотала мотузками
Й понесла мене лісами,
І хотіла вже спекти...
Я й не думав утекти.

ДІТИ.

Ах, відьма хитра, зла
Івасика взяла!

ІВАСИК - ТЕЛЕСИК.

Ледве встиг на дуба злізти,
Відьма стала дуба гризти
І загинув певно б я,
Та летіло гусеня,
Оце біле гусенятко
Взяло мене на крилятко,
Це воно мене спасло
І додому однесло.

ДІТИ.

Оце біле гусенятко
Взяло його на крилятко!...
Дайте ж чистої водички,
Принесіть пшонця, пшенички...

БАБА.

Принесу всього потроху:
Овесця
І пшонця,
І ячменю
Повну жменю,
Ще й смашного пиріжка
Для малого гусачка.

(Збігаються парубки і дівчата).

ПАРУБКИ З ДІВЧАТАМИ.

Івасик -Телесик!
Івасик -Телесик!

ДІТИ.

Оце біле гусенятко
Взяло його на крилятко,
Гусеня його спасло
І додому принесло.

ВСІ.

Принесіть йому потроху
І пшениці і гороху,
Овесця
І пшонця

І ячменю
Повну жменю,
Ще й смашного пиріжка
Для малого гусачка.

(Пісня поволі переходить в танець на чолі з Дідом та Бабою).

ЗАВІСА.

Видавниче Т-во „ДЗВІН“

Praha, Vinohrady, Šumavská 11-II. J. Tuščenko.

Має на складі:

ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ:

1. М. Грушевський: Всесвітня історія, т. I, стор. 202, мал. 36, ц. 12 к. ч.
- 2.— Всесвітня історія, т. II, стор. 270, мал. 67, ц. 16 к. ч.
- 3.— Історія України, підручник для середніх і вищих початков. шкіл, ст. 216, ц. 14 к. ч.
- 4.— Про старі часи на Україні. Коротка історія України, ст. 120, мал. 48, ц. 8 к. ч.
5. О. Коваленко: Практична геометрія. Підручник для вищих початкових шкіл. II ч., ст. 94, мал. 93, ц. 6 к. ч.
6. Юр. Сірий: Про світ божий. Бесіди по природознавству, ст. 104, мал. 46, ц. 6 к. ч.
- 7.— М. Чайковський: Тригонометрія. Повний курс до 20 аркушів, ц. 18 к. ч.
- 8.— Чотирицифрові таблиці логаритмів і геометричних функцій, ст. 60, ц. 6 к. ч.
9. С. Черкасенко: Рідна школа, ч. I, ст. 160, з багатьма мал. ц. 5 к. ч.
- 10.— Рідна школа, ч. III, ст. 292, з багатьма мал. ц. 15 к. ч.

КРАСНЕ ПИСЬМЕНСТВО:

1. В. Винниченко: Твори т. I. Краса і сила й інші оповідання, ст. 260, ц. 16 к. ч.
- 2.— Твори т. II. Голота й інші оповідання, ст. 292, ц. 16 к. ч.
- 3.— Твори т. III. Боротьба й інші оповідання, ст. 252, ц. 16 к. ч.
- 4.— Твори т. IV. Кузь та Грицунь й інші оповідання ст. 218, ц. 16 к. ч.
- 5.— Твори т. V. Історія Якимового будинку й інші оповідання, ст. 212, ц. 16 к. ч.
- 6.— Твори т. VI. Рівновага (роман з життя емігрантів), ст. 274, ц. 16 к. ч.
- 7.— Твори т. VII. Про свій, роман, ст. 208, ц. 16 к. ч.
- 8.— Твори т. VIII. Божки, роман, стор. 356, ц. 16 к. ч.
- 9.— Твори т. IX. Босяк й інші оповідання, ст. 248, ц. 16 к. ч.
- 10.— Твори т. X. Чесність з собою, роман, ст. 268, ц. 16 к. ч.
- 11.— Твори т. XI. Хочу, роман, ст. 304, ц. 16 к. ч.
- 12.— Біля машини, оповідання, ст. 32, ц. 3 к. ч.
- 13.— Голод, оповідання, ст. 16, ц. 2 к. ч.
- 14.— Записна книжка, оповідання, ст. 16, ц. 2 к. ч.
- 15.— Контрасти, оповідання, ст. 36, ц. 3 к. ч.
- 16.— Промінь сонця, оповідання, ст. 12, ц. 2 к. ч.
- 17.— Кузь і Грицунь, оповідання, ст. 32, ц. 3 к. ч.
- 18.— Між двох сил, п'єса на 4 дії, стор. 136, ц. 10 к. ч.
- 19.— Залозецький: Під осіннім небом, новелі, ст. 160, ц. 10 к. ч.

- 20.— Р. Кіплінг. Брати Моуглі, оповідання з життя дитини між звірятами, ст. 238, мал. 27, ц. 16 к. ч.
21. О. Олесь: З журбою радість обнялась, поезії, т. I, ст. 144, ц. 10 к. ч.
- 22.— Поезії т. V, ст. 160, ц. 10 к. ч.
- 23.— Поезії т. VII, Чужиною ст. 96, ц. 8 к. ч.
- 24.— На зелених горах поезії, ст. 32, ц. 3 к. ч.
25. С. Черкасенко: (П. Стах), Твори т. I, поезії, ст. 204, ц. 15 к. ч.
- 26.— Твори т. II, ст. 193, ц. 15 к. ч.
27. В. Винниченко: „Брехня“, п'єса на 3 дії, ц. 10 к. ч.
- 28.— „Натусь“, п'єса на 4 дії, ц. 10 к. ч.

КНИЖКИ РІЖНОГО ЗМІСТУ:

1. О. Бауер: Шлях до соціалізму, ст. 50, ц. 3 к. ч.
2. Е. Вандервельде: Невтральний і соціалістичний кооперативний рух, стор. 146, ц. 5 к. ч.
3. В. Винниченко: Відродження нації (історія української революції), т. I, ст. 348, ц. 30 к. ч.
- 4.— Відродження нації, т. II, ст. 328, ц. 30 к. ч.
- 5.— Відродження нації, т. III, ст. 536, ц. 40 к. ч.
6. М. Грушевський: Культурно-національний рух на Україні в XVI—XVII, ст. 248, ц. 15 к. ч.
7. В. Даймер: Німецька кооперація, т. I, ст. 140, ц. 5 к. ч.
8. В. Левинський: Народність і держава, ст. 128, ц. 8 к. ч.
- 9.— Соціалістичний інтернаціонал і поневолені народи, ст. 144, ц. 10 к. ч.
10. А. Сербиненко: Кооперація на селі, ст. 32, ц. 2 к. ч.
- 11.— Українська споживча кооперація, ц. 2 к.
12. Ю. Сірий: Леся Українка (характеристика), ц. 2 к. ч.
13. В. Липинський: Україна на переломі 1657—1659 рр., замітки по історії україн. держ. будівництва, ц. 20 к. ч.

ВИДАННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ:

1. Ю. Сірий: До гір! до моря!, оповідання з ілюстр., ц. 6 к. ч.
- 2.— Про горобця, славного молодця, оповідання, ц. 6 к. ч.
- 3.— Мандрівка краплини води, оповідання, ц. 6 к. ч.
4. О. Олесь: „Івасик-Телесик“, казка в 5 картинах з ілюстрац., ц. 10 к. ч.
- 5.— Малайські казки ілюстровані дітьми, ц. 10 к. ч.

Всі книги висилаються негайно по одержанню грошей. Хто замовляє більшу кількість і на продаж має книгарський опуст. Книги висилаються тільки за готівку. Пересилка на кошт покупця.

Крім Представництва в Празі книги можна набувати: 1) Книгарня Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, Галичина, 2) Центральна Українська книгарня в Рівному (Rowno, Polsko, Wolyń), 3) Buchdruckerei Chr. Reisser's Söhne.